

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.571 van 10 augustus 1998

A. 72.945/VIII-765
(voorheen VI-13.696)

In zake : **DESCHRIJVER** Patrick,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Robert ARYS, advocaat,
Keverslaan 11
1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van Weten-
schapsbeleid.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 30 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrick DESCHRIJVER de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 4 november 1996 waarbij met ingang van 31 oktober 1996 's avonds een einde wordt gemaakt aan zijn benoeming op het kabinet van de Minister van Wetenschapsbeleid tot gespecialiseerd arbeider;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gelet op het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. ARYS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. THIRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij besluit van 31 augustus 1995 op het kabinet van de Minister van Wetenschapsbeleid tot gespecialiseerd arbeider benoemd is; dat hij inzonderheid belast was met de ontvangst en de bewaking; dat de Minister van Wetenschapsbeleid bij besluit van 4 november 1996 aan die benoeming een einde maakt; dat dit de bestreden handeling is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij betoogt dat de bestreden handeling gemotiveerd wordt door een interne reorganisatie van het kabinet "inzonderheid wat

de openingsuren van het kabinet betreft", terwijl in de organisatie van het kabinet geen wijziging gekomen is "zodanig dat de indienstneming van een gespecialiseerd arbeider om de destijds door verzoeker uitgeoefende functie te vervullen, gepland is, zo niet reeds heeft plaatsgehad"; dat hij meent dat de werkelijke redenen van "zijn afzetting" "geruchten zijn die overigens waarschijnlijk niet gegrond zijn en die betrekking hadden op de reputatie van verzoeker";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de bestreden handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is; dat ze de rechtspraak van de Raad van State aanvoert volgens welke de ministers over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikken om aan de tewerkstelling van hun persoonlijke medewerkers een einde te maken; dat ze erop laat volgen dat het volledig onjuist is te beweren dat de Minister van Wetenschapsbeleid, na verzoeker te hebben ontslagen, een ander persoon in dienst genomen heeft (of overweegt in dienst te nemen) om dezelfde functie als verzoeker uit te oefenen; dat ze aangeeft dat die functie momenteel uitgeoefend wordt door een medewerker van een ander minister, wiens kabinet in hetzelfde gebouw gelegen is; dat ze aanvoert dat de Raad van State niet mag nagaan of een niet in de bestreden handeling aangevoerd motief juist, relevant of aanvaardbaar is;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord gewag maakt van een brief van 3 december 1996 van een medewerker van de Minister van Wetenschapsbeleid volgens welke verzoeker "door de heer Minister afgezet is na de geruchten die over hem de ronde deden"; dat hij beschrijft welke stappen hij ondernomen heeft bij het parket om aan te tonen dat tegen hem geen enkel bewijskrachtig gegeven ingebracht is, alsmede op het kabinet van de Minister van

Wetenschapsbeleid, ten einde zich opnieuw in dienst te laten nemen; dat hij een besluit van 28 maart 1997 overlegt waarbij de Minister van Wetenschapsbeleid Santo ANTIOCO in zijn kabinet als gespecialiseerd arbeider in dienst neemt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat het werk van verzoeker er vooral in bestond het gebouw na het vertrek van het personeel te sluiten en dat zijn prestaties derhalve van 15 tot 22 of 23 uur verricht werden; dat ze erop wijst dat, aangezien alleen op het kabinet van de Minister van Sociale Zaken, dat in hetzelfde gebouw gevestigd was, laat moest worden gewerkt, de Minister van Wetenschapsbeleid en de Minister van Sociale Zaken eind 1996 overeenstemming hebben bereikt over een reorganisatie van de diensten : de laatstgenoemde zou voor het sluiten van het gebouw een ambtenaar in dienst nemen, terwijl de Minister van Wetenschapsbeleid een ambtenaar voor de dagontvangst (van 6 tot 14 uur) ter beschikking zou stellen; dat ze aangeeft dat Santo ANTIOCO door de Minister van Wetenschapsbeleid in dienst genomen is om de dagontvangst te doen;

Overwegende dat de bestreden handeling feitelijk en juridisch met redenen omkleed is; dat het middel dat ontleend is aan het gebrek aan uitdrukkelijke motivering dan ook niet gegrond is;

Overwegende dat de feitelijke grond van de bestreden handeling de volgende is :

" Overwegende dat het door de interne organisatie van het kabinet van Wetenschapsbeleid, inzonderheid wat de openingsuren van het kabinet betreft, niet langer noodzakelijk is een beroep te doen op de diensten van de heer Patrick DESCHRIJVER";

dat aangezien een ministerieel kabinet het persoonlijke werkinstrument van de minister is, deze in alle vrijheid

de organisatie ervan regelt; dat de ministers, die over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikken om hun medewerkers te kiezen, bovendien dezelfde ruime bevoegdheid hebben om aan de tewerkstelling van die medewerkers een einde te maken; dat tussen de minister en zijn medewerkers voortdurend en ongeacht de uitgeoefende functie een persoonlijke vertrouwensrelatie moet bestaan, des te meer daar, zoals in het onderhavige geval, de functie er inzonderheid in bestaat te zorgen voor de veiligheid van het gebouw door het na het vertrek van het personeel te sluiten; dat dan ook niet behoeft te worden nagegaan of de "geruchten" waarvan verzoeker gewag maakt, eveneens tot de bestreden handeling aanleiding gegeven hebben; dat het middel feitelijke grondslag mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.